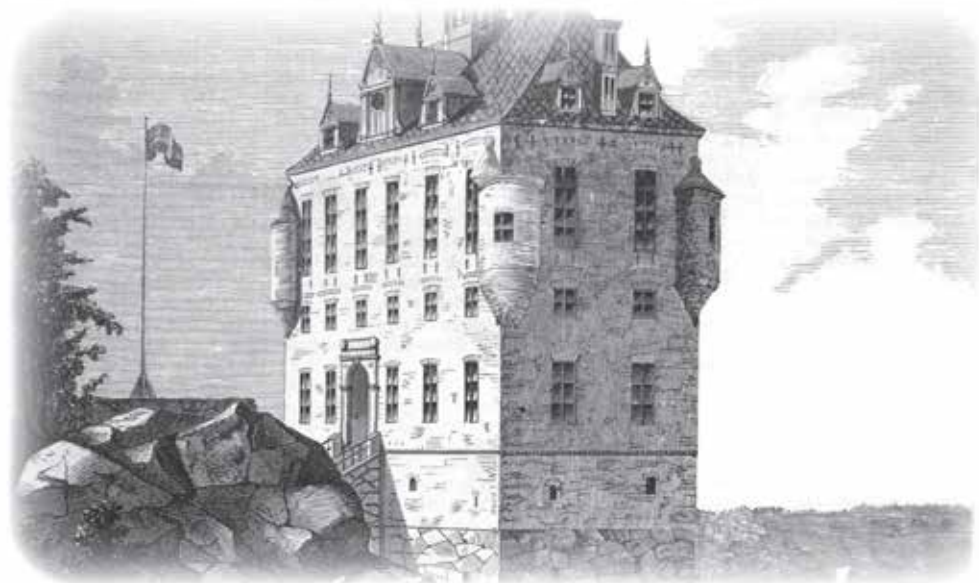

VIKS SLOTT I UPPLAND

1869

Skildring
av Viks slott i Uppland
år 1869

Redaktör Mikael Jägerbrand

ISBN 978-91-7757-169-8

Copyright © 2016 Mikael Jägerbrand / Virvelvind Förlag, Lysekil.
Den här e-boken ges ut av E-boksbiblioteket Förlag (imprint)

Mer info: www.e-boksbiblioteket.se

Förord

Viks slott ser ut precis som slotten gör i sagorna med tinnar och torn.

I den här e-boken kan du läsa om slottets spännande historia och dess tidigare så imponerande samlingar av vapen och konst.

Viks slott ligger vackert på en udde i Mälaren och byggdes för att klara både belägringar och krig. Det klarade också av att stå emot själve Gustav Vasa när han år 1521 belägrade slottet i ett helt år innan han tvingades ge upp.

Ett slott byggdes här redan på 1200-talet och det var då troligen den mest imponerande byggnaden i landet med sina elva (11!) våningar. Under århundradena har man dock tvingats riva flera våningar eftersom slottet periodvis förfallit.

I den här e-boken får du både en redogörelse över slottets krångliga ägarförhållanden genom århundradena samt en kort översikt över den imponerande samlingen av vapen och konst som fanns här under 1800-talet.

Texten skrevs år 1869 när slottet precis hade genomgått en helreivering både ut- och invändigt.

Några årtionden senare (år 1923) såldes slottet till den nuvarande ägaren Uppsala läns landsting. Under många år har den imponerande byggnaden använts som folkhögskola.

Skildring av Viks slott år 1869

Den här texten publicerades ursprungligen under hösten år 1869 i tidskriften "Ny Illustrerad Tidning" med rubriken "Vik i Uppland". Texten publicerades anonymt.

Detta herresäte, beläget i Balingsta socken och Hagunda härad, tillhöra antalet af dessa urgamla gods i Svealand, hvilkas historia förlorar sig i första gryningen efter »medeltidens natt». Utan tvifvel har stället från begynnelsen varit bebygdt och odladt, men något om dess öden före 1200-talet känner man imellertid icke. Dess förste veterlige egare var Anders And, måg till Anders af Mohammar, af Änglaslägten. Godset öfvergick sedan till Ands svåger, lagmannen Israel Andersson, hvilken i sitt äktenskap med fru Ramfrid Folkesdotter af Folkungarnas släkt hade dottern Ramborg. Denna blef gift med Arnvid Göstafsson (Sparre), som 1317 ihjälsköts i Nyköping vid hertigarne Eriks och Valdemars fängslande; och det var hon, som efter sin mans död uppförde Viks fasta hus eller Viks mur, som det än i dag af allmogen kallas. Hon valde en vacker plats vid en inskränning af Mälaren; grunden lades på en klippa vid sjelfva stranden, och slottet

blef högt uppdraget, efter sägnen till elfva våningar. Porten lades ett stycke uppe på muren, som då alltid brukades, så att man endast på en vindbro kunde komma dit in. Från slottets öfversta våning kunde man se vidt ut öfver sjö och land, något som i dessa oroliga tider väl behöfdes, på det man tidigt nog skulle kunna sätta sig i försvarstillstånd mot en annalkande fiende. Fru Ramborg till Vik var för öfrigt en mächtig och rik fru, som använde sin stora rikedom att hjälpa och understödja det fattiga folket i hennes bygd. Hon lät ännu under sin lifstid (1327) ordna en graf åt sig i Åkers märkliga kyrka. Denna graf, täckt med en märkvärdig gjuten metallplatt med insänkta bilder och inskrift, finnes ännu kvar och är förträffligt bibehållen. Metallplattan är den enda i sitt slag i hela Sverige och har uppmärksammats äfven i utlandet, af den utmärkte konsthistorikern Franz Kugler. Efter fru Ramborgs död gick godset i arf inom Ängla-, Sparre- och Bjelke-släakterna samtt till danska släkten Rönnow. Knut Rönnow kunde här 1521 försvara sig mot Gustaf Eriksson nära ett helt år, så föga utvecklade var då belägringskonsten, och så mycket motstånd förmådde ett fast byggnadssätt och ett förträffligt läge göra. Efter den tiden vet man ej mycket om Vik under Gustaf och hans ätt. Det innehades mot slutet af 1500-talet af Klas Hermansson Fleming, lagman öfver allt Uppland och Nordlanden, hvilken skildras som en lärd och stillsam man, älskande endast sina böcker, jagt och fiske. Han var gift med Elin Horn, och på så sätt kom stället längre fram att egas af Gustaf Horn, den berömde fältherren.

På hans tid var det gamla slottet med sina elfva våningar så förfallet, att en genomgripande förändring dermed måste företagas. Enligt inskrift öfver den nuvarande huggna stenportalen som

prydes af krigiska emblemer, begynte han också i febr. 1656 »bryta och byggia» Viks gamla hus, och detta verk fullbordades, sedan han aflidit, 1660, af hans enka, fru Sigfrid Bjelke, »efter hans egen afritning». Vid denna ombyggnad bibehöllos de tre källarvåningarne samt murarne till ganska ansenlig höjd; men de fyra öfversta våningarne fingo stryka (om antalet verkligen varit så stort), och endast de fyra nedra behöllos. Till porten bygdes en stor stenbro, i ersättning för den gamla vindbryggan; och sålunda fick slottet i allt hufvudsakligen sitt nuvarande skick. Imellertid förföll det småningom igen, och var redan i midten af förra århundradet så svårt att bebo, att godsets dåvarande egare, landshöfding Karl Gust. von Liewen, 1751 lät uppföra ett nytt corps-de-logis i slottets närhet. Stället hade nämligen redan på 1690-talet genom gifte öfvergått i denna släkt.

Stället gick sedan i arf till Liewens dotter, gift med Charles de Geer, och till deras dotter, gift med sed. riksståthållaren, excellensen Hans Henrik von Essen. Denne var af de nu nämnde den som mest vårdat sig om byggnaderne; han tillbygde flyglar på det nya boningshuset samt begynte äfven något iståndsätta slottet, i det han lät laga taket, som höll på att alldeles förfalla, samt bryta upp stora fönster i stället för de små gluggar, som hittills insläppt dager dit. Hans mångfaldiga andra sysselsättningar tilläto honom imellertid ej att egna någon större omtanke åt byggnadens restauration, och denna förblef sålunda i obeboeligt skick under hans och hans enkas (i andra giftet) tid. Det var först nuvarande egaren, hans son, generalmajor Gustaf von Essen, som, sedan han hitflyttat, grep företaget an med kraft. Efter ritning af intendenten Scholander och under ledning af egaren sjelf företogs (1858,

59) en grundlig omgestaltning af taket samt reparation och inredning af sjelfva boningsrummen, hvarigenom Viks gamla hus till sitt yttre och inre ånyo blifvit ett af Upplands vackraste herresäten. Från det höga tornet skådar man ut öfver Låstaviken och än längre, en af de herrligaste utsigter, och kring boningshusen sluta sig en prydlig trädgård och en vidsträckt, smakfullt skötta park, Samme man, som så konstnärligt restaurerat slottet, har äfven 1864 uppgjort ett förslag att ornera det i Hårlemans stil uppförda boningshuset med sina italieniserande flyglar i genomförd holländsk renässans, hvarigenom det skulle bringas i större öfverensstämmelse med det gamla slottet. Detta gör dock alltid, trots sin nyare omklädnad, ett medeltidsartadt intryck på åskådaren, der det reser sig mäktigt i höjden, smärt och slutet, med sin port högt öfver marken, sina tre våningar källargluggar, som nog förr tjent som skotthål, sina fasta stenmurar och underliga gångar i djupet.

Hvad som imellertid gör Vik ännu märkligare än dess yttre gestalt är dess inre. General von Essen, som sedan mer än trettio år varit en af våra mest kunnige och ifrige samlare af antika och märkvärdiga föremål af alla slag, har med lika mycken smak som kostnad och omsorg ordnat hela byggnaden till ett slags museum, som dock har det företrädet framför de vanliga, att samlingarne äro noga afpassade efter rummen och så fördelade i dem, att de ej göra intrycket af något från tusen håll hopplockadt, utan af ett helt, med slottet sammanhörande bohag. De vackra gästrummen och framför allt den ståtliga riddarsalen med sin utsigt åt tre väderstreck och sina tillhörande tornkamrar ge derfor en klar inblick i »gamla tiders lif», på samma gång de skänka kännaren och

samlaren mångfaldiga anledningar till angenäm öfverraskning och förnöjelse. Riddarsalen, ett högt och ljusst stort rum, är ornerad i 1600-talets stil enligt Scholanders ritningar och innesluter kärnan af de dyrbara och rikhaltiga samlingarne, hvilka utom målningarne och jordfynden innehålla nära 1000 nummer. Ypperst är utan all fråga samlingen af vapen och dylikt, med hvilken ej någon i riket, med undantag af statens, konungens enskilda och hr Kr. Hammers, torde kunna mäta sig i värde. Under mer än ett halft tusental nummer innehåller den ett rikt urval af allehanda till vapenfacket hörande föremål: rustningar, pansarskjortor, harnesk, hjälmor, stormhattar, hästrustningar (ytterst sällsynta), svärd, värjor, rapièrer, pallascher, huggare, sablar, dolkar, yataganer, bardisaner, hellebarder, pikar, kastspjut, stridsyxor, bilar, infanterigevär, karbiner, musköter, luntlåsgevär, muskedundrar, studsare, bössor och pistoler med hjullås, snapplås, flintlås och slagkrutslås, armborst, bågar, sadlar, betselstänger, stigbyglar, sporrar, jagthorn, kruthorn, hirschfångare, stridsklubbor, patronkök, elghudskyller, gehäng, stöflar, runstafvar, kelter m. m. Alla dessa saker äro präktigt ordnade, så att samlingen ger en gång intrycket af rikedom och öfverskådlighet. Salens båda långväggar upptages bland annat af stora, präktiga skåp, som innesluta en mängd pretiosa af allehanda slag samt en större samling vapen, redskap och verktyg af sten, prydnader och urnor, funna i jorden m. m. En liten, men vald samling ceramik ådrager sig uppmärksamhet för de vackra exemplaren af saschsiskt, danskt och franskt porslin, Mariebergsfajanser, bland hvilka en hvit sockerskål med svarta utsigter i gravyrtryck som är särdeles sällsynt, koppar med porträtt af Rudolf Asel m. m. En särskild hylla fylles af präktiga

kannor, krus och glaspokaler, ett bohag i hvilket våra förfäder älskade att utveckla mycken lyx. Några antika ur utmärka sig äfven för sällsynta och sköna former; bland dem finnes ett, märkt 1592, som tjenat till modell för ett af Sandberg, i en af hans gustavianiska alfresker, måladt. Några rika glaskronor i antik stil, gamla skrin och koffertar, soffor och länstolar, af hvilka ett par tillhört konung Fredrik och Ulrika Eleonora, fullända det sällsynt sköna rummets möblering. Endast en tafla pryder det; det är bilden af fru Ramborg, ställets mäktiga skyddsfru, skildrad af Boklund, med anleetsdrag som lånat sitt ädla drag från en ännu lefvande förebild.

En vandring genom de öfriga slottsrummen är en glad högtid för vännen af våra fornminnen. Öfverallt gamla, men präktigt iståndsatta och ordnade möbler. Här se vi speglar i sirliga rokokoramar med glänsande förgyllningar eller i slipade glasramar (en med grefliga Wredeska vapnet i synnerhet är et mästerstycke), eller små venetianska i svart ebenholtz; skåp af alla slags former och modeller, såsom ett med spegeldörrar och byrå under som tillhört Adolf Fredrik, små toillettskåp («kabinetter») med inläggningar af elfenben och dyrbara miniatyrmålningar, bukiga byråer af valnöt med prydliga messingsbeslag, skrifbord och sekretärer, soffor och stolar med vördiga ryggar och mjuka famnar, sängar med tak och omhängen, t. ex. en från 1674 med paulun af grön sammet, spegellampetter och mångfaldiga andra föremål, uteslutande af antikt ursprung, men ej smutsiga eller rankiga, trasiga eller defekta, utan fina, glänsande och hela, sådana de sågo ut en gång i verlden, då de lemnade sina mästars verkstäder.

Flere porträtt och taflor lifva väggarne och sätta sjelfva den

finaste bouquet'en på denna antika boning. Här ses en del porträtt af våra konungar, bland hvilka märkas ett af Karl XII, förestäld till häst vid gången öfver Dünaströmmen, måladt af Lemke; vidare bilder af några bland de äldre egarne och deras slägt, t. ex. fältmarskalken Nils Bielke till Salsta, utmärkt vackert porträtt af fransk mästare (Detroy?), Berndt Reinh. v. Liewen af Ehrenstrahl, pasteller af Lundberg m. m.; slutligen bilder af några okända, bland dem ett fruntimmer med hvit halskrage och hufva med vinglika skört, fästad på duken »i sitt 26:e år, anno 1607», vacker, sannolikt dansk målning, ett par fina och karakteristiska porträtt af Mijtens, den store, ännu så godt som okände medtäflaren till Ehrenstrahl, m. m.

I fråga om taflor tar dock det egentliga boningshuset företrädes framför slottet. Här, i de ljusa, komfortabla, efter nyare tiders smak inredda rummen, träffar man nämligen, till sin stora öfverraskning, ett rikhaltigt och förträffligt galleri, dels innehållande en mängd porträtt af kongl. personer samt nyare egare, dels en vald samling af de bäste mästareshuset. Dessa samlingar äro tillkomna genom föreningen af den samling envoyén, friherre G. M. von Rehausen i London bildade, 69 n:r stark, med en del af excellensen von Essens, om 48 n:r. Af italienare finnas här, delvis utmärkt, representerade Lodov. och Annib. Caracci, Pordenone, Schidone, Zuccharelli, Canaletto, Tiepolo, Roselli, Palma Vecchio, Luca Giordano; af holländska och flamländska skolorna, Jan Le-ducq, Jan Steen, Gonzales Coques, Jac. Ruysdael, van Everdingen, Pet. Brueghel, van Dyck, Rembrandt (sign.), Will. van de Velde, Jac. van Loo, Berchem, Bril, Karel du Jardin, Phil. Wouverman, van Goyen, Jordaens, Dirk Hals, de Heem, Dav. Ryckhaert, Ger.

Dou m. fl.; af fransmän Lancret, Nic. Poussin och en utmärkt Grenze, af engelsmän, så sällsynta på kontinenten, en mängd mästare, Lambert, Lundens, Marlowe, Nisbeth o.a. Många af dessa dyrbarheter bära signatur eller äro på annat sätt garanterade till sin äkthet. Särdeles Rehausens samling utmärker sig för det goda urvalet och det förträffliga skick i hvilket samtliga stycken befinna sig. Från excellensen Essens samling kommo äfven en del svenska taflor, af Fahlcrantz (utsigt af Vik), Hilleström, Mandelberg, den utmärkte bataljmålaren, m. fl. samt porträtt af nyare kungliga personer och af hans slägt. Bland dessa märkas bilder af Karl XII, Sofia Albertina och Karl XIV Johan, skänkta af dem sjelfve, af Oskar I som ung af Gillberg (i miniatyr) och Sandberg (till häst), af Hans Henrik von Essens farfar, far och mor samt flere af honom sjelf, bland dem en utmärkt af Breda, knästycke i serafimerdrägt, och ett likaledes förträffligt af Sandberg, framställande honom i liten hel figur jemte sin favorithäst, hållen af en betjent, och sin hund, på Arnö gård, ett af mästarens finast utförda och i färgen behagligaste arbeten. För öfrigt förvaras här bilder af Gustaf II Adolf, Kristina (ett par utmärkt vackra emeljer af Signac), Karl X och hans gemål, små fina taflor på koppar af von Behn, samt åtskilliga porträtt af nu lefvande och en samling fina miniatyrer.

En vacker och rikhaltig boksamling och ett litet intressant arkiv fullborda raden af Viks mångsidiga och dyrbara samlingar. Det upplysta nit, med hvilket general von Essen verkat för dessas ökande och fullständigande samt för våra fornminnesmärkens uppdagande och bevarande, har burit vackra frukter. Dels har uppmärksamheten i denna del af Uppland blifvit väckt på dyrbarheten af våra gamla minnen, och sålunda har den tanke små-

ningom uppspirat som äntligen i år gifvit sig form i bildandet af Upplands fornminnesförening, dels har ock hans föresyn uppmuntrat andra att beträda samma väg. Den omsorg han särskildt egnat Åkers gamla kyrka och dess unika minnesvård öfver fru Ramborg, är i allt efterdömlig.

VIKS SLOTT I UPPLAND. Restaurerad efter ritning af F. W. Scholander. Tecknad på trä af M. ISÆUS.

Viktiga ord och personer

Andersson, Israel.

[död 1289] Riddare och lagman.

Asel, Gotthelf Rudolf.

[1816–1851] Tysk målare, specialist på miniatyr-porträtt.

Bardisan.

Förkortad pik, ca 3,5 meter lång, använd av infanteriet.

Celter.

Ett gammalt namn för forntida yxor som saknar skafthål.

De Geer, Charles.

[1660–1730] Rik järnbruksägare.

Gustavsson, Arvid.

[död 1317] Riksråd för hertig Erik.

Hermansson Fleming, Claes.

[1649–1685] Friherre och riks-råd. Arbetade för kung Karl XI.

Hillebard.

Medeltida hugg- och stötvapen, 1,5-2,5 meter långt med en järn-

eller stålklina.

Hirschfångare.

En mindre variant av värjor, ca 68 centimeter lång.

Horn, Gustaf.

[1592–1657] Svensk greve och friherre till Marienburg i Livland. Arbetade som kammarherre hos Gustav II Adolf.

Isæus, Magnus.

[1841–1890] Svensk arkitekt. Har bland annat gjort Sturebadet, Berns nya salonger och Skandias hus.

Lemke, Johan Filip.

[1631–1711] Tysk målare som var specialiserad på att måla slagfält.

Pallasch.

Tung huggvärja avsedd för kavalleriet med rak klinga.

Paulun.

Gammalt namn för himmelssäng.

Rapier.

Fäktvapen med rak klinga.

Scholander, Fredrik Vilhelm

[1816–1881] Svensk arkitekt och målare.

Skyller.

Skydd mot väder som användes vid spetsarna på fästningar. Kallas också för guérit.

von Essen, Hans Henrik.

[död 1755] Fälmarskalk och hovstallmästare hos Gustav III. .

von Liewen, Carl Gustaf.

[1722–1770] Landshövding i Stockholm 1768—1770.

von Rehausen, Gotthard Mauritz.

[1762–1822] Friherre och diplomat.

Yatagan.

Turkiskt kortsvärd som användes av infanteri.

Fler böcker: E-boksforlaget.se

Om du gillar e-böcker om historia så kommer du att gilla utbudet hos E-boksforlaget.se

Det här förlaget är specialiserat på utgivning av äldre texter om arkeologi, resor och biografier.

Alla titlarna går att hitta hos de flesta e-bokhandlare, i iTunes samt på många bibliotek.

Här är några exempel på titlar:

Klassiska deckare

- "Sherlock Holmes: »Gloria Scott»"
- "Sherlock Holmes: Beryllkronan"
- "Sherlock Holmes: De fem apelsinkärnorna"
- "Sherlock Holmes: De rödhårigas förening"
- "Sherlock Holmes: Den avhuggna tummen"
- "Sherlock Holmes: Den blå karbunkeln"
- "Sherlock Holmes: Den försvunna brudgummen"
- "Sherlock Holmes: Den försvunna kapplöpningshästen"
- "Sherlock Holmes: Blodbokarna."
- "Sherlock Holmes: Det spräckliga bandet."
- "Sherlock Holmes: Den grekiske tolken"
- "Sherlock Holmes: Musgraves ritual"
- "Sherlock Holmes: Det gula ansiktet"
- "Sherlock Holmes: Det hemlighetsfulla mordet vid skogssjön"
- "Sherlock Holmes: Den hemlighetsfulla patienten"
- "Sherlock Holmes: Börsmäklarens biträde"
- "Sherlock Holmes: En skandal i Böhmen"
- "Sherlock Holmes: Krymplingen"
- "Sherlock Holmes: Lorden och hans rika amerikanska brud"
- "Sherlock Holmes: Mordet i Reigate"
- "Sherlock Holmes: Tiggaren med den kluvna läppen"

Arkeologi

- "Solgudens yxa och Tors hammare"

- (1899)
- "Hällristningarnas ålder" (1869)
- "Feniciska kolonier i Skandinavien" (1875)
- "Hällristningar på Kinnekulle" (1892)
- "Forntidens perioder" (1892)
- "Hur gamla är hällristningarna?" (1869)
- "Bohusläns bygdeborgar" (1909)
- "Bohuslänska hällristningar" (1879)
- "Fynden i Troja" (1878)
- "Förbindelse mellan Skandinavien och vestra Europa före Kristi födelse" (1889)
- "Svear och götar under folkvandringstiden" (1905)
- "Husaby kyrka" (1899)
- "Hällristningarna i Järrestad" (1881)
- "Nordens fartyg från hednatiden" (1872)
- "Anmärkningar rörande figurteckningar från forntiden" (1842)
- "Grafkistor af klufna och urhålkade stockar" (1894)
- "Den svenske solguden och den svenske Tyr" (1906)
- "Skånska fornminnen" (1853)
- "Ölands fornminnen" (1874)
- "Tors hammare" (1872)
- "Våra fornminnen – vad de lära oss" (1916)
- "Sveriges fasta fornlämningar från hednatiden" (1901)
- "Förstörda fornminnen i Bohuslän år 1924"

Djur & natur

- "Svenska djur i folktron" (1898)

- "Skäggets historia" (1893)
- "Kattens kulturhistoria" (1882)
- "Djurens sömn" (1889)
- "Katten i forntida Egypten" (1889)
- "Ett dygn på månen år 1870"
- "Orkidéernas historia" (1894)
- "Blomsterspråket" (1888)
- "Sveriges hundraser" (1880)
- "Guide till biskötsel" (1885)

Kulturhistoria

- "Midvinterns solfest" (1894)
- "Julen på 1870-talet – Skildringar och illustrationer i svenska tidskrifter"
- "Om julens härkomst" (1899)
- "Julen i Skåne på 1820-talet"
- "Nyaste och tillförlitligaste Drömboken" (1918)
- "1870-talets bästa tips för frisyr och utseende"
- "Lyxens historia" (1870)
- "Gaffelns historia" (1889)
- "Kanalbyggen på planeten Mars" (1888)
- "Vårt solsystem" (1878)

Resor

- "Ett besök i Venedig år 1878"
- "Strandgatan i Visby år 1879"
- "Resa på Dalslands kanal år 1877"
- "Nyköpings slott" (1877)
- "Ett besök i Marstrand år 1882"
- "Min resa i Blekinge och Kalmar år 1854"
- "Resor med luftballong år 1873"

- "Runlejonet i Venedig" (1871)
- "En utflykt på Mälaren år 1871"
- "Skildring af Vestergötland år 1882"
- "Kalmar slotts historia" (1880)
- "Ett besök i Södertälje år 1881"
- "En färd på Donau år 1882"
- "Ringmuren i Visby" (1874)
- "Fredrikstens fästning och Karl XII" (1879)
- "Petras helgedomar" (1921)
- "Ett besök i Boxholm år 1885"
- "Skildring av Riseberga klosterruiner" (1874)
- "Borgholms slottsruin" (1878)
- "Rundtur i södra Frankrike år 1880"
- "Ett besök på Djurgården sommaren 1868"
- "Sigtunas tidiga historia" (1872)
- "Helgeandskyrkan i Visby" (1878)
- "Norrköpings historia" (1871)
- "Ett besök i Waxholm år 1870"
- "Vadstena slott" (1875)
- "Skildring av Island" (1870)
- "Besök på Gripsholms slott år 1895"
- "Ett besök i Rom år 1870"
- "Besök på Helgoland år 1874"
- "Guide till Uppsala år 1875"
- "Kyrkoruinen S:t Katarina i Visby" (1877)
- "Gripsholms slott" (1877)
- "Ett besök i Strängnäs år 1874"
- "Ett besök i Visby år 1906"
- "Bohus fästning" (1869)
- "En resa på Rhen år 1866"
- "Ett besök i Ystad år 1872"

Svensk geografi

- "Märkliga orter i Sverige" (1883)
- "Skildring av Värmland år 1882"
- "Skildring av Dalälven år 1876"
- "Skildring av Ångermanland 1882"
- "Skildring av Bohuslän år 1882"
- "Skildring av Dalsland år 1882"
- "Skildring av Närke år 1882"
- "Skildring av Öland år 1882"
- "Skildring av Stockholm år 1882"
- "Skildring av Västmanland år 1882"
- "Skildring av Härjedalen år 1882"
- "Skildring av Gästrikland år 1882"
- "Skildring av Jämtland år 1882"
- "Skildring av Göteborg år 1882"
- "Skildring av Halland år 1882"
- "Skildring av Blekinge år 1882"
- "Skildring av Gotland år 1882"
- "Skildring av Södermanland år 1882"
- "Skildring av Östergötland år 1882"

Vikingar

- "Vikingatidens Lund och Birka" (1909)
- "Jomsvikingarnas saga" (1888)
- "Fyndet av vikingaskeppet i Gokstad år 1880"
- "Hervars och Hedreks saga" (1888)
- "Carl Larssons Uppsala-tempel" (1908)
- "Sagan om Ragnar Lodbrok och hans söner" (1880)
- "Sverige och vikingafärderna västerut" (1924)